№ 46. Poniedziałek 25 Lutego 1861. Rok wydania 51

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Inserya w półkolumnie, drukiem garmont, 3 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Dr. *Józef Weisstein*, mianowany dekretem wysokiego c. k. ministeryum sprawiedliwości *adwokatem* w obrębie lwowskiego wyższego sądu krajowego z siedzibą urzędową w *Samborze*, złożył dnia dzisiejszego w rzeczonym c. k. wyższym sądzie krajowym przepisaną przysięgę i wpisany został do listy obrońców w sprawach karnych. Co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, 18. lutego 1861.

Gmina *Lipica górna* w obwodzie brzeżańskim obowiązała się na założenie ruskiej szkoły parafialnej w Lipicy górnej:

1. W przeciągu trzech lat wystawić stosowny budynek szkolny, a nim to nastąpi umieścić szkołę i pomieszkanie nauczyciela w najętym domu.

2. Utrzymywać zawsze w dobrym stanie budynek szkolny i posprawiane porządki szkolne;

3. Na utrzymanie nauczyciela płacić rocznie w czterech ratach kwartalnych 100 zł. w. a., następnie dodawać rocznie ośm korcy żyta i dwa korcy pszenicy w ziarnie.

4. Opalać szkołę własnym kosztem i starać się o utrzymanie ochędóstwa w szkole.

Udowodnioną temi ofiarami troskliwość o rozszerzenie nauki między wiejskim ludem podaje c. k. galicyjskie namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Sprawy krajowe.

(Stan zarazy bydła.)

Lwów, 23. lutego. Według nadesłanych w pierwszej połowie tego miesiąca wykazów, zgasła zaraza bydła już w Podfilipiu w obwodzie czortkowskim, natomiast w Oknie w obwodzie bukowińskim między stanem bydła dotkniętym już wprzódy zarazą wydarzyły się później jeszcze pojedyncze przypadki zarazy.

(Wiadomości bieżące z Wiednia. — Wydział kościoła katolickiego w Węgrzech. — Doniesienia z Węgier.)

Wiedeń, 22. lutego. Jego c. k. apostolska Mość raczył wczoraj przedpołudniem udzielać licznych audyencyi prywatnych.

— Jego c. k. apostolska Mość raczył na wniosek ministerstwa stanu najwyższym postanowieniem z 10. b. m. oświadczyć, że artystom pięknych sztuk w Wiédniu bezpłatnie wyznacza plac pod budowę na przestrzeni przeznaczonej do rozszerzenia miasta na wystawienie gmachu dla towarzystwa artystów i wystawy sztuk pięknych z zastrzeżeniem wykazu środków potrzebnych na wystawienie gmachu.

— Kardynał Scitowski odłożył znowu swój odjazd do Wiédnia i nie wiadomo kiedy tu przybędzie.

— Fzm. Benedek przedłużył na kilka dni swój pobyt w Wiédniu i odjedzie dopiero w niedzielę do Werony.

— Starosta krajowy Tyrolu, hrabia Wolkenstein, miał wczoraj audyencyę u Jego Mości Cesarza.

— Namiestnik wyższej Austryi, baron Bach, przyjechał tu z Lincu, i miał konferencyę z ministrem stanu p. Schmerlingiem.

— Namiestnik Czech, hrabia Forgach przyjechał tu wczoraj z Pragi, jak również namiestnik Tryestu baron Burger. Ban fml. Sokcevics przybędzie podług doniesienia telegraficznego jutro.

— C. k. prezydyum namiestnictwa w Insbruku ogłasza, że Jego ces. Wysokość najdostojniejszy Arcyksiążę-namiestnik Karol Ludwik odjechał d. 18. b. m. do Wiédnia.

— Do pragskiej gazety donoszą: Dnia 16. b. m. miał „wydział katolickiego kościoła w Węgrzech“ po przerwie dwunastoletniej swoje pierwsze posiedzenie pod przewodnictwem księcia prymasa. W obradach brali udział dwaj tytularni biskupi i niektórzy świeccy członkowie królewskiego węgierskiego namiestnictwa.

— Po wydaniu najwyższego reskryptu z dnia 16. stycznia b. r. uchwaliła miejska reprezentacya w Peszcie na wzór innych gmin adres, w którym gmina peszteńska wyraża przekonanie, że trzymając się ustaw z r. 1848 nietylko nie popiera rewolucyi, ale owszem broni spraw najwyższego tronu. Następnie wyraża nadzieję, że Jego ces. Mość przychyli się do jednomyślnych życzeń swojego narodu, jednak jeśli by te szczere wyznania niespodzianie spowodowały przewłokę sejmu albo rozwiązanie komitatowych komisyi, jedynych pamiątek uzyskanych potąd konstytucyjnych, tedy każdy by szukał pociechy w uczuciu wiernie dopełnionego obowiązku a w przekonaniu, że naród pozbawiony jest wprawdzie wolności, ale nie cnót, które go czyniły godnym wolności konstytucyjnej nie szczędzi ani ofiar ani trudów, lecz że niezdoła nigdy podchodzić Króla zatajeniem swoich prawdziwych uczuć.

Peszt, 20. lutego. Miejska reprezentancya w Peszcie i komitat ostrzyhomski uchwaliły znaczną większością głosów, nie przystępować do wniosku, który ugoczański komitat podał okólnikiem do innych municipiów, to jest, udzielać deputowanym na sejm stanowczych instrukcyi, ale przyjęły za zasadę wolności zdania dla sejmowych deputowanych.

Do *Sürgöny* donoszą z Wiednia, że rozesłano już oddawna i z upragnieniem oczekiwane wici królewskie zwołujące sejm.

— *Posor* podaje wiadomość telegrafowaną z Pożegi, że dnia 19. b. m. była tam uroczysta instalacya nadżupana hr. Juliusza Jankowicza. Na wniosek nadżupana przyjęto jednomyślnie następujące uchwały: Posłać adres zaufania prezydentowi kroacko-sławońskiej dykasteryi nadwornej, Iwanowi Mazuraniczowi, z prośbą aby pozostał nadal na swej posadzie; wyspa Mur ma zostać *in statu quo*, aż do sejmu bez użycia środków przymusowych niezgodnych z porządkiem rzeczy konstytucyjnym. Dalmacya i Pogranicze wojskowe mają wysłać reprezentantów na przyszły sejm kracko-sławoński. Oprócz innych darów ufondował także nadżupan cztery stypendya po 120 zł. w. a. w kroacko-sławońskim instytucie agronomicznym w Kreutz. Następnie obrano wiceżupanów Maliewicza i Kratjewicza, nadnotaryuszem Bunjika, nadprokuratorem Antoniego Konaczewicza, kasyerem Haimba. Resztę uchwał powzięto w duchu narodowego postępu.

Hiszpania.

(Wiadomości bieżące.)

Madryt, 17. lutego. Dzisiaj była rada ministrów, ale ażeby miało być przesilenie ministeryalne o tem dokładnych nie ma wiadomości. Z Kadyxu donoszą, że pan Pacheco, reprezentant Hiszpanii w Mexyku, otrzymał paszporta. Eskadra hawańska odpłynęła do Vera-Cruz. Pan Pacheco ma odjechać do Hawanny. — Pomiędzy stronnictwem konstytucyjnem wszczynają się niezgody.

Anglia.

(Nowiny dworu. — Budżet.)

Londyn, 19. lutego. Książę Albert powraca już do zdrowia, i przechadzał się wczoraj znowu po ogrodzie pałacowym.

— Budżet floty zmniejszony na rok bieżący o 806.625 f. st. Obliczony mianowicie na 12,029.475 f. szt., a w roku 1860 wynosił 12,836.100 f. szt. Jest nadzieja oszczędzić na żołdzie majtków 353.177 f. szt., na prowiantach 129.828 f. szt., na straży pobrzeżnej, ochotnikach i rezerwie floty 34.303 f. szt., na płacy rzemieślników 328.555 f. szt., na transporcie wojsk 231.000 f. szt. Natomiast wydatki na budowę, restauracye i uzbrojenie okrętów i portów wynoszą więcej niż w roku zeszłym.

Rząd ogłosił sprawozdanie z dochodów i rozchodów państwa w roku ubiegłym. Dochody wynosiły ogółem 71,967.494 f. szt., wydatki 72,578.632 f. szt., z czego okazuje się niedobór w kwocie 611.138 f. szt.

(Posiedzenie parlamentu z dnia 15. lutego.)

Posiedzenie *izby wyższej*. Lord Truro zapytuje czy prowadzono korespondencyę między rządem francuski a angielskim w sprawie wcielenia księstwa Monaco. Lord Woodhouse odpowiada, że nie było żadnej korespondencyi i tylko ustnie zawiadomił p. Thouvenel posła angielskiego w Paryżu, o ugodzie zawartej z księciem Monaco. Lord Truro źle się wyraził wspominając o księstwie Monaco, iż układ rzeczony nie ściąga się do tego księstwa, lecz do Mentone i Roccabrune, o czem oddawna już toczyły się umowy, które ten obecnie odnosiły skutek, że Francya płaci księciu za odstąpienie praw swych do tych dwóch miejsc 26.000 funt. szt.

Margrabia Normanby zawiadamia izbę, że dnia 1. marca zamierza zwrócić jej uwagę, na przedłożoną korespondencyę ściągającą się do sprawy włoskiej.

W *izbie niższej* zapytuje lord Cohrane sekretarza stanu spraw zewnętrznych względem wcielenia Mentony i Roccabruny do cesarstwa francuskiego. Izba niech sobie przypomni, że rząd francuski usiłując usprawiedliwić w roku zeszłym wcielenie Nissy i Sabaudyi powoływał się na położenie geograficzne i naturalne granice. Sekretarz stanu spraw zewnętrznych lord Russel, wyjaśnił wówczas rzecz tę doskonale w kilku notach, przesłanych p. Thouvenelowi. Szanowny lord wyraził się w jednej z pomienionych depeszy temi słowy: Jeżeli wielkim wojennym mocarstwom, do jakich liczy się Francya wolno zażądać części kraju od sasiedniego państwa, na zasadzie swych własnych teoryi, i swego geograficznego systemu obrony to wówczas oczywiście żadne państwo niebędzie zabezpieczone od swego mocniejszego sąsiada. — Taki był jednak główny powód podany aby usprawiedliwić ów zabór. Dzisiaj słyszymy znowu, że Cesarz francuski odkupił niespodzianie część księstwa Monaco. Nabyta przestrzeń kraju nie jest wprawdzie wielkiej wartości i nie liczy więcej jak 6006 do 7000 mieszkańców, lecz zdaje mi się bardzo to niestosowne, że chociażby tak małą liczbę ludzi można od Włoch oderwać do Francyi jednym pociągiem pióra. — Czyn Francyi nie zgadza się z teoryą naturalnych granic. Francya rozszerza tym sposobem panowanie swe o 12 mil ku Genuy po za obręb swej granicy naturalnej. Zaprzeczam wrescie aby książę Monaco miał prawo sprzedawać swe księstwo, iż sprzedaż ta nadwerężą uboczne prawa trzecich osób do tego księstwa. Dlaczegoż Francya nie pomyślała nigdy o tym kupnie wówczas gdy Sabaudya i Nissa jeszcze do niej nie należały. Na uwagę zasługuje także zachowanie się Sardynii w całym toku tych układów. Bez jej udziału umowa ta nie mogła przyjść do skutku. Jeżeli sir Hudson poseł angielski w Turynie był uwiadomiony o całej tej rzeczy, to rząd Jej kr. Mości musi posiadać korespondencyę wyjaśniające tę sprawę, i nie będzie się zapewne ociągał przedłożyć ją izbie. Jeżeli przeciwnie sir Hudson nie był o niczem zawiadomiony, to istniało oczywiście tajemne porozumienie między rządami francuskim i angielskim, i dla tego Sardynia usunęła swe wojska, ułatwiając Francyi posunąć swe naturalne granice o 12 mil naprzód. Niebawem może dowie się Europa o nowem tajemnym układzie Francyi z Sardynią, na mocy którego armia francuska stanie niespodzianie u bram Genuy. Pytam zatem czy była prowadzona korespondencya w tym przedmiocie z sir Hudsonem?..

Mr. Griffith zapytuje czy rząd zamierza popierać myśl, wyszukać sposób załatwienia kwestyi włoskiej tak aby zostawiając Papieża częściowo przynajmniej przy władzy świeckiej zaspokoić zarazem wymagania ludów włoskich.

Mr. Digby Seymour zapytuje jak stoi sprawa odkupu ceł na Elbie.

Lord Russel odpowiedział co do sprzedaży Mentony i Roccabrunne, że teraźniejsza granica Sardynii idzie na Vintimiglia. Gminy Mentone i Roccabruny leżą na przestrzeni między Nissą i Vintimiglią. Mentone jest to wielkie i piękne miasto położone nad brzegiem morza. Również nad morzem leży Monaco. O Mentone i Roccabrune zachodziły wielokrotnie długie spory między królami sardyńskiemi jako książętami sabaudzkiemi a książętami Monaco. Ostatniemi czasy oświadczyli kilkakrotnie królowie sardyńscy, że miasta te są powodem ciągłego nieporozumienia, tamują pobieranie ceł i wykonanie innych praw w obrębie państwa sardyńskiego. W r. 1848 oświadczyły te miasta po raz pierwszy, że chcą wyswobodzić się z pod zwierzchnictwa księcia Monaco i wcielić się do Sardynii. Sardynia umieściła tam wówczas małą załogę z 40 ludzi. Książę Monaco usiłował odzyskać na nowo oba utracone miasta, a rząd angielski oświadczył, że nie może uznać tego co zaszło, ani przyznać obu miastom prawa wyłamywać się samowolnie z pod władzy księcia. Lecz w zeszłym roku zmieniły się okoliczności, ustąpieniem Sabaudyi i Nissy. Książę Monaco nie pobierał od dawna żadnego z miast tych dochodu. Francya ofiarowała mu za nie 4,000.000 franków. Książę przyjął i wyraził zarazem życzenie oddać także i Monaco pod opiekę Francyi. Rząd francuski odpowiedział, że Monaco uznane jest traktatem wiedeńskim jako niezawisłe księstwo. Zdaniem lorda Russell cała ta sprawa nie ma wielkiego politycznego znaczenia. Co do Papieża, lord zapewnia, że rząd trzymał się i trzyma się zawsze zasady ażeby pozostawić Włochom zupełną wolność urządzić się u siebie jak zechcą. Jeżeliby więc Król JMc. sardyński i Jego świątobliwość Papież porozumieli się z sobą w jaki sposób, rząd angielski nie mięszałby się wcale w te układy. Co do odkupu ceł na Elbie zawarto ostatecznie układ aby Anglia zapłaciła trzecią część sumy odkupnej, Hamburg drugą taką samą część, a resztę inne państwa, które pomienione cło opłacają. Lecz rząd Hanowerski nie chce przystać na ten układ, lecz żąda aby wszystkie inne państwa przyjęły jeszcze na siebie wypłacić pięć szóstych tej ostatniej trzeciej części. Rząd angielski sprzeciwił się tej propozycyi. Hanower odpowiedział, że jest pewny, że inne państwa zgodzą się przyjąć na siebie tę wypłatę. Na pytanie czy pawilon angielski będzie uwolniony od opłaty cła na Elbie, gdy izba niższa uchwali wypłacić przypadającą na Anglię część sumy odkupnej, odpowiada, że rząd hanowerski obstaje przy tem, żeby żadne państwo nie było uwolnione od opłaty, póki ostatecznie się nie ugodzą między sobą o wykupno całego cła.

Francya.

(Bankier Mires. — Wiadomości bieżące. — Wyprawa Kochinchińska.)

Paryż, 19. lutego. Konferencya względem sprawy syryjskiej zebrała się po raz pierwszy. W tej mierze pisze *Journal des Debats* pod d. 18. lutego:

Słychać, że rząd francuski otworzy konferencyę, a to oświadczając gotowość, dopełnić warunków włożonych na siebie konwencyą z d. 5. września, i odwołać swoje armię po upływie oznaczonego terminu (5. marca). Ale zarazem mniema, że słusznie może na inne mocarstwa złożyć odpowiedzialność za późniejsze wypadki w Syryi. Słusznie też spodziewać się można, że większość mocarstw uchyli się ciężkiej odpowiedzialności. Co do Rosyi, nie ma wątpliwości, że zupełnie się zgodzi na zdanie Francyi. Także sądzą powszechnie, że Prusy i Austrya w podobnym wyrażą się duchu. Pozostaje jedynie Anglia, której dotychczasowe postępowanie nie wiele obiecuje; i prawie można być pewnym, że pełnomocnicy angielscy będą przeciw przedłużeniu francuskiej okupacyi w Syryi, i że ponowią dawniejsze zarzuty swego rządu przeciw zebraniu się konferencyi.

Ale także godzi się spodziewać, że angielski gabinet nie zechce obstawać przy swojem, gdyżby przezto został odosobniony na konferencyi, i musiałby ustąpić przed jednogłośną uchwałą i wyrażnem życzeniem innych mocarstw.

— Układy między Turynem i Rzymem są bliskie pomyślnego ukończenia. — Bankier Mires przedłożył sądowi handlowemu bilans swego majątku, poczem odprowadzono go do więzienia Mazas za długi.

— *Monde* szydzi z *Constitutionnela*, iż przymawia dziennikom *Siecle*, *Opinione nationale* i *Presse*, że nie pojęły znaczenia broszury pana La Guerronniere, podobnie jak jej nierozumie ani *Ami de la Religion* ani *Gazette de France*. Smutna to rzecz, mówi *Monde*, że ta broszura trudna do pojęcia, a dziwna, że ludzie zdaniem zupełnie sobie przeciwni, mogli każdy z nich z wniosków ostatecznych to wyczytywać, czego w broszurze nie ma.

— Do *Gazette du midi* piszą z Tulonu, że expedycya do Kochinchiny zdawała się być postanowioną, i że chcą w owych odległych krajach ukończyć wszystkie kwestye sporne. „Cała trudność zależy od skuteczności środków mających się użyć. Jedni są za wylądowaniem chińskiego korpusu expedycyjnego i za zajęciem stolicy Hué przez niespodziewany napad, aby wyprawa była krótka i rozstrzygająca. Drudzy radzą ściśnioną, ale stałą okupacyą czterech punktów wojskowych, tworzących czworobok; z tąd możnaby póty na koszt nieprzyjaciela podatki i prowiant pobierać, pókiby się nie skłonił do układów. Dla wszystkich znających Kochinchinę, byłby ostatni projekt bardzo godny pożałowania, bo z przyczyny klimatu wygubiłby więcej ludzi jak cała ekspedycya. Pomyślny skutek możnaby osiągnąć tylko śmiałym marszem na stolicę. Obsadzenie trzech czwartych części państwa nie wywarłoby takiego wpływu na postanowienia Cesarza Anamskiego, jak zdobycie jego pałacu i skarbów.

Szwajcarya.

(Powrót żołnierzy szwajcarskich.)

Do Genewy przybyło 310 żołnierzy z najemnego wojska przy Królu Franciszku II., którzy jakiś czas przebywali w państwie kościelnem. Według wykazu sekretarza w departamencie sprawiedliwości i policyi, było pomiędzy nimi 100 Bawarów i Wirtembergów. Rada federacyjna rozkazała odesłać ich koleją żelazną na granicę niemiecką (do Romanshorn), dokąd także będą wyprawieni i ci, którzy poźniej jeszcze nadejść mogą.

Włochy.

(Organizacya administracyjna. — Punkta kapitulacyi gaetańskiej. — Wiadomości bieżące. — Przyjęcie Ich Mości Królestwa neapolitańskich w Rzymie. — Herezya protestantyzmu. — Reformy. — Publiczna opinia w Neapolitańskiem.)

Sardynia. Dekret piemoncki zaprowadza rekrutacyę na wyspie Sycylii. Inny dekret obwieszcza, że administracyjna autonomia Toskany ustanie z bieżącym miesiącem. Dotychczasowe czynności namiestnika i jeneralnego gubernatora będą poruczone ministeryum, i będą wykonywane przez gubernatora i inne organa. W czynnościach urzędowych namiestnictw Neapolu i Sycylii nie nastąpi na teraz żadna zmiana, odjęte im tylko zostaną nadzwyczajne pełnomocnictwa z 18. b. m. Jenerał Menabrea 16. b. m. przywiózł do Turynu text kapitulacyi Gaety. Jest ona datowana 13. lutego z Villa Caposele, w Castellone 4 miglie od Gaety, zawarta ze strony sardyńskiej przez Menabreę i pułkownika Piola Caselli, z neapolitańskiej zaś przez jenerałów Anconelli i Palca jakoteż pułkownika delli Franci, ratyfikowana z jednej strony przez Cialdiniego, z drugiej zaś przez gubernatora twierdzy jenerał-porucznika Milori. Kapitulacya zawiera 23 artykułów, i ustanawia między innemi, że obcy wojskowi, którym niejaki żołd przyznany zostanie przez cały rok przeciw Sardynii walczyć nie będą. Dla wojskowych neapolitańskich także pewien żołd ustanowiony został, jakoteż sposób przyjęcia ich w szeregi sardyńskie; urzędnicy cywilni otrzymają pensye.

— Z dziennika operacyi floty piemonckiej, ogłoszonego od 22. stycznia do 5. lutego pokazuje się, że 27go stycznia Cesarz Napoleon własnoręcznem pismem nakłaniał Króla Franciszka II., aby położył koniec bezpożytecznemu rozlewowi krwi; że na przypadek, gdyby Król chciał usłuchać rady Cesarza, „Mouette“ stoi na jego rozkazy, aby nie wpadł ani na chwilę w niewolę. Francuski oddawca tego pisma *miał wyraźne polecenie*, dać je pierwej Cialdiniemu odczytać, nim je zaniesie do twierdzy.

Państwo kościelne. *Giornale di Roma* z d. 15. b. m. następującemi słowy opisuje przybycie Ich król. Mości Króla i Królowej neapolitańskich:

„Zeszłej nocy o 1. godz. przybyli do Rzymu Ich kr. Moście Król i Królowa Obojga Sycylii, w towarzystwie Ich kr. Wysokości

hrabiów Trani i Caserta. U bramy św. Giovanni byli przyjęci na rozkaz Jego Świątobliwości przez Monsig. Borromeo, papieskiego major domus, i Pocca, najwyższego szambelana, jakotéż dwóch innych szambelanów. W pałacu kwirynalskim zostawionym sobie do rozporządzenia Ich król. Moście i Ich król. Wysokoście byli powitani od kardynała-sekretarza państwa Antonellego."

— Rzymska kurya nakazała w Toskanii kazania misyjne, chcąc stawić tamę szerzącej się herezyi protestantyzmu. We Florencyi jest czterech kaznodziei, z których osobliwie jeden w kościele św. Felicyty, dawniej kościoł dworu, licznych ma zawsze słuchaczy.

— Z **Neapolu** telegrafowano d. 15. lutego: Rada oświecenia przedłoży namiestnikowi dekreta za zaprowadzeniem sardyńskiej ustawy z r. 1855 względem zniesienia towarzystw religijnych, konkordatu z r. 1818 i biskupich komisyi.

— *Patrie* pisze pod d. 18. lutego: Prywatne depesze z Turynu donoszą, że zdobycie Gaety wielką sprawiło radość w Królestwie neapolitańskiem. Nasze depesze nie potwierdzają tej wiadomości. Rozruchy w Neapolu nie ustają, a publiczna opinia większej części mieszkańców miasta wcale nie jest przychylna anexyi. Kraj chce zatrzymać swoją autonomię, a jeżeli przyjdzie do skutku turyński plan podzielenia Włoch na departamenta, można być pewnym nowych walk w królestwie Obojga Sycylii.

— Na wiadomość o upadku Gaety municypalność Neapolu nakazała oświetlenie miasta, a pospólstwo w groźnej postawie zgromadziło się przed rezydencyą arcybiskupa, i wybiło okna konzulowi hiszpańskiemu. Pan Nigra pospieszył przyrzec konzulowi zadośćuczynienie.

Niemce.

(Obrady w izbach pruskich. — Reorganizacya w wojsku saskiem.)

— Komisya petycyi izby deputowanych przedłożyła drugie sprawozdanie. Między innemi wielka liczba mieszkańców miasta Bonn prosi o wstawienie się za wnioskami do zniesienia niemieckich banków gry azardownej. Petenci wykazują bliższe szczegóły, a komisya uznaje jednogłośnie niemoralność i szkodliwość dla dobra publicznego takich banków. Rząd pruski zniósł w r. 1854 ostatni publiczny bank gry w kraju, to jest w Akwisgranie, a w r. 1858 na jednogłośną uchwałę izby wyższej zaproponował zgromadzeniu związkowemu „polecić ponowne rozpoznanie, czyliby nie dałaby się na zasadzie dawniejszych propozycyi ta sprawa załatwić." Stosownie do tego powzięło zgromadzenie związkowe uchwałę, ale potąd nie postąpiła ta sprawa. Rząd obstaje przy swojem dawnem zdaniu i oświadczył, „że posłom sejmu związkowego dał na nowo polecenie przykładać się u związku do poparcia tej sprawy; jednak dotychczas usiłowania jego nie odniosły pożądanego skutku." Komisya proponuje jednogłośnie odwołać się do rządu „z wezwaniem, ażeby na nowo wszelkiemi siłami na zgromadzeniu związkowem przyczynił się do zniesienia publicznych banków gry w niemieckich państwach federacyjnych.

Drezno, 16. lutego. Na dzisiejszej obradzie nad budżetem wojska uchwaliła druga izba upraszać królewskie ministeryum, ażeby korzystając z najnowszych doświadczeń innych, osobliwie wojujących państw, i rozważywszy to, co deputacya w swem sprawozdaniu doradza, bezwłocznie zajęło się reorganizacyą, i odpowiedni projekt przedłożyło jeszcze na obecnem zgromadzeniu stanów.

Turcya.

(Konzul rosyjski w Adryanopolu usunięty. — Komisya syryjska.)

Na żałobę Porty i niektórych członków ciała dyplomatycznego, wysłał rosyjski poseł książę Łabanow, sekretarz legacyi pana Demidowa do Adryanopola z poleceniem, usunąć z urzędowania tamtejszego konzula rosyjskiego pana Stuppine. Także Manolaki Sakilario, który przewodził handlowej kancelaryi konzulatu, został usunięty, a młodzi Bułgarowie w służbie konzulatu w uniformach i przy szablach z rosyjskiemi herbami, otrzymali uwolnienie od służby.

Zebrana w Bejrucie komisya międzynarodowa miała przesłać swe sprawozdanie do posłów wszystkich mocarstw w Konstantynopolu. Ali Basza dowiedziawszy się o tem uprzedził ją i przedłożył posłom od siebie sprawozdanie względem stanu rzeczy w Syryi. Posłowie mocarstw wzięli sprawozdanie to pod obrady. Będzie także przedłożone konferencyi paryskiej. Ali Basza oświadcza się przeciw projektowi zaprowadzić jeden rząd w Syryi, i proponuje podzielić prowincyę na dwa paszaliki z siedzibą baszów w Damaszku i Bejrucie. Korpus turecki z 25.000 luda pod rozkazami jenerała tureckiego utrzyma spokój w obu paszalikach. W każdym zasiadać będzie rada jeneralna, złożona z chrześcian i muzułmanów, i przedkładać swe uchwały samemu Sułtanowi. Dochody obu paszalików mają być obracane na ich nową organizacyę i na koszta utrzymania pomienionego wojska w paszalikach.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Peszt, 21. lutego. Na dzisiejszem posiedzeniu magistratu odczytano pismo królewskie, które zwołuje sejm krajowy do Budy na dzień 2. kwietnia dla inauguracyi i uroczystej koronacyi Jego Mości Króla, doręczenia królewskiego dyplomu inauguracyi stanom i reprezentantom kraju, wyboru Palatyna i obradowania nad wielce ważnemi ustawami. Jego Mość Król otworzy sejm osobiście przy pomocy Boga.

Peszt, 22. lutego. Na dzisiejszej konferencyi sądowniczej było przedmiotem obrad sprawozdanie względem węgierskiego małżeństwa cywilnego. Przedłożone zostały dwa osobne wnioski, jeden z nich Deaka, względem przywrócenia węgierskich ustaw sukcesyjnych. Po debacie głosowano nad pytaniem, czy podobna przywrócić w całości węgierskie ustawy sukcesyjne, i mała większość oświadczyła się przeciw temu.

Pożega, 20. lutego. Jeneralne zgromadzenie komitatu pożegańskiego odbyło się w wzorowym porządku. Wotowano adres zaufania do prezydenta Mazuranica z prośba, ażeby pozostał na swojem stanowisku. Uchwalono petycyę do Bana, ażeby starał się zatrzymać wyspę Mur *in statu quo* aż do sejmu. W końcu przyjęto wniosek względem urządzenia tabuli sądowej w Pożedze, gdzie dotąd nie było sądu komitatowego.

Buccari, 21. lutego. Jeneralna kongregacya komitatu frimeńskiego uchwaliła adres z prośbą o zniesienie stanu oblężenia Fiumy; wiceżupan Bončina wotował przeciw adresowi, zaś biskup Soic popierał wniosek.

Turyn, 21. lutego. Ministeryum przedłożyło senatowi projekt ustawy, która nadaje królowi Wiktorowi Emanuelowi tytuł „Króla Włoch." Senat przyjął go jednogłośnie. — Park oblężniczy, wysłany z Ankony do Civitelli del Tronto, stanął już na miejscu i ukończywszy wszelkie przygotowania, rozpocznie zapewnie jutro bombardowanie twierdzy.

Turyn, 22. lutego. Admirał Persano stanął pod Mesyną. Jeśli twierdza się niepoddą, połączy się z nim Cialdini. Wiadomość o poddaniu się twierdzy Civitelli del Tronto niepotwierdza się.

Jak donosi *Opinione*, uderzyło tysiąc „rozbójników" pod rozkazami hrabi Christen na Carsolę i odparli włoskich ochotników. Pułkownik Masi pospieszył w pomoc i ścigał nieprzyjaciela aż do Oricolo.

Przedkładając ostatni projekt senatowi miał hrabia Cavour następującą przemowę:

Cudowne wypadki ostatnich dwóch lat zjednoczyły z pomyślnym nad spodziewanie skutkiem prawie wszystkie rozproszone członki narodu w jedno państwo.

Rozmaite, między sobą niezgodne i częstokroć wojujące z sobą Księstwa ustąpiły jednolitej monarchii narodowej. Królestwo Włoch jest dzisiaj czynem dokonanym, i czyn ten musimy stwierdzić w obliczu ludów włoskich i Europy. Z rozkazu Jego Mości Króla i za jednogłośną uchwałą rady ministeryalnej przedkładam senatowi projekt ustawy, na mocy której przybiera Król nasz dostojny władca dla siebie i swoich następców tytuł „Króla Włoch." Parlament, wierny tłumacz woli narodowej, która objawiała się już w rozmaity sposób powitał w uroczystym dniu pierwszego posiedzenia z uniesieniem wdzięczności i miłości Wiktora Emanuela II. Królem Włoch.

Senat nazwie się szczęśliwym, że najpierwszy wypełni spieszną sankcyą życzenia wszystkich Włochów i nowym tytułem powita szlachetną dynastyę, której po ośmiowiekowem panowaniu pełnem chwały i cnoty poruczyła Opatrzność Boska pomścić się niedoli, zagoić rany i zakończyć erę rozdwojenia Włoch.

Uchwałą swoją zatrzecie panowie wspomnienia rewolucyi prowincyonalnych i zapiszecie pierwsze karty nowej historyi narodowej."

Bononia, 20. lutego. Przedwczoraj napadli rozbójnicy dyliżans między Faenzą i Rawenną. Eskorta złożona z karabinierów pojmała pięciu złoczyńców.

Rzym, 20. lutego (na Paryż). Proklamacya komitetu narodowego oznajmia, że Wiktor Emanuel będzie wkrótce obwołany na Kapitolu. Dnia 18. nie dozwolili Francuzi dzwonić na Kapitolu.

Genua, 20. lutego. Paropływem „Mozambano" nadszedł tu transport cudzoziemskich jeńców wojennych z Gaety, którzy aż do dopełnienia kapitulacyi umieszczeni będą w twierdzach.

Ateny, 16. lutego. Türr przyjechał tu przedwczoraj i miał odjechać zaraz nazajutrz.

Petersburg, 22. lutego. Wkrótce ogłosi tutejsza gazeta giełdowa z rozkazu Cesarza nową taryfę celną na europejskie towary przywozowe.

Konstantynopol, 16. lutego. Lavalette doręczył Porcie notę tej samej osnowy co książę Gorczakow. — Odwiedziny admirała La Ronciére odnosiły się jak słychać do zamierzonej pielgrzymki Cesarzowej Eugenii do Jerozolimy. — C. k. internuncyusz baron Prokesch wychodził 16. b. m. po raz pierwszy. — Krąży pogłoska, że Omer Basza ma zająć miejsce Riza Baszy. Achmed Vefik Effendi ma reprezentować Portę przy konferencyi syryjskiej. — Na czarnem morzu rozbiło się kilka okrętów.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.
Dnia 22. lutego 1861.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7 god zrana	328 17	+ 1.5	93.0	południowy	sł.	pochmurno
2 god. po poł	328 05	+ 6.5	81 4	"	"	"
10 god. wiecz.	328 33	+ 2.4	87.1	"	"	"

T E A T R.

Dziś na dochód p. *Kalicińskiego:* „**List żelazny,**" trajedya w 5 aktach Antoniego Małeckiego.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Jankowski Ludwik, z Bożykowa.

Hotel europejski: Husz Edward, z Pukienicy.

Hotel angielski: Łacki Kazimirz, z Tarnawy.

Zajazd podolski: Dobrzański Stanisław, z Daszawy.

Pod tygrysa: Siemianowski Franciszek, z Siemiginowa.

Dnia 24. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Dzieduszycki Stan., z Niesłuchowa. - Hr. Komorowski Adam, z Konotop.

Hotel europejski: Poten Karol, z Łachodowa. — Lewartowski Apolin., z Zimnej wody.

Hotel Langa: Piotrowski Ant., z Hnatkowiec. — Piotrowski Józ., z Radymna.

Hotel angielski: Jounga Zdz., z Miekisza. — Dąbski Władysław, z Zaścia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 23. lutego.

PP. Zawadzki Józef, do Kruszelnicy. — Stepnowski Władysław, do Firlejówki. — Bal Fran., do Tuligłów. — Rudkiewicz Józef i Sadowski Jan, do Rosyi.

Dnia 24 lutego.

PP. Szwejkowski Jan, do Radruza. — Dittrich, c. k. podpułkownik, do Złoczowa. — Br. Schloisnig, c. k. pułkownik, do Gródka. — Bogdanowicz Felix, do Ostrawiec. — Łabęcki Albin, do Cykowa. - Łęski Kaz., do Tarnawy. — Stephan Jul., do Stanisławowa. — Lipski Wawrz., do Krasnego. — Paradowski Józef, do Pokropusa. — Jaworski Mik., do Kobylnicy. — Komarnicki Bolesław, do Sasowa.

Dnia 23. lutego 1861 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

92. 35. 57. 31. 79.

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 9. i 23. marca 1861 r.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 23. lutego.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 76 80. Metaliki po 5% za 100 zł. 65 10; po 4½% za 100 zł. .—; po 4% za 100 zł. —.— Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. . ; Węgier —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 731.—; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 165.50; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —. .

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.- .

Wexlowy. Srebro za 100 zł. połudn. niemieck. waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 147.30. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. - .—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 7.—. dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.— . Srebro 146.75.

Kurs lwowski.

Dnia 23. lutego

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	85	6	96
Dukat cesarski	" "	6	92	7	—
Półimperyał zł. rosyjski	" "	11	89	12	5
Rubel srebrny rosyjski	" "	2	30	2	34
Talar pruski	" "	2	18	2	22
Polski kurant i pięciozłotówka	" "	—	—	-	--
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	82	60	83	60
" " " m. k. za 100 złr.	bez kuponów	86	75	87	7[illegible]
Akcye gal. kol. żelaz Karola Ludwika	bez kuponów	167	—	169	80
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	62	60	63	6[illegible]
6% Pożyczka narodowa	bez kuponów	76	—	77	-

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 21. lutego.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	60 50	60.75
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	77 30	77.40
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	77.50	77.60
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	65 20	65.40
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	66.—	66.25
dtto. " 4½%	57 50	57.75
dtto. " 4%	51 75	52.—
dtto. " 3%	38.50	39.—
dtto. " 2½%	34.—	35.—
dtto. " 1%	13 10	13 20
Przez. do wylos. z r. 1839	109.—	110.—
" 1854	86 50	87 -
" 1860	81 80	82.—
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł	82 75	83.—
Renty Como po 42 lir. aus.	15.50	16.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	63.—	64 —
" 4½%	55 —	56 —
" 4%	48.—	49.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju " 3½%	43.50	44.—
" 3%	—.—	44.50
" 2½%	43.—	44.—
" 2¼%	—.—	38.50
" 2%	—.—	35.50
" 1¾%	—.—	32.50
dtto. z procent. za granicą " 5%	63 —	64 —
" 4½%	55 —	56.—
" 4%	48 —	49.
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi	84 —	85.—
Wyż. Aust. i Salb.	86.50	86 75
Czech	89.50	90.—
Morawii	85 50	86.—
Szląska	85.—	85 50
Styryi	85.—	85.50
Tyrolu	97.—	99.—
Kar., Krainy i Wyb.	88.—	89.—
Węgier	66 50	67 25
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii	64 25	65.—
Galicyi	62 90	63 50
Siedmiogr. i Bukow.	61 50	62.50
Lom. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Wen. pożyczka z r. 1859	88.—	88.50
Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5%	63.—	64.—
" 4%	48.—	49.—
" 3½%	43.50	44.—
" 3%	36.—	36.50
" 2½%	31.—	31.50
" 2%	25.50	26.—
" 1¾%	23.50	24.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł.	20.—	21.—
" 2½% za 100 zł.	17.—	18.—
" 2¼% za 100 zł.	16.—	17.—
" 2% za 100 zł.	14.—	15.—
" 1¾% za 100 zł.	11.—	12.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	738	740 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	168 —	168 10
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	560 —	562.—
Półn. kolei po 1000 zł. m. k.	2165	2166.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	288 50	289.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	187 —	187.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	108 50	109 —
Kolei Cisy po 200 zł m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.-	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 140 zł. (70%)	190 —	191.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 120 zł. (60%)	168 —	168.50
Kol. Preszb.-Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	22.—	24.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	60.—	65.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł m. k.	165.—	—.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	133.	135 —
Kol. Bern. Ross. po 200 zł.		
dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	— —	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	112.	115.—
Austr. towarz. żegl par. po 500 zł. m. k.	413 -	415.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	155.	185.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	390.—	395.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	375 —	380.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	—.	

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	102.	102 50
10 " 5%	97 50	98 50
przeznacz. do los. po 5%	90.75	91 —
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	99.50	100.—
przez. do los. po 5%	86 75	87 25
Gal. Tow. kred. po 4%	88.—	—.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.75	97.—
detto detto w srebrze uproc za 100 zł. w. a.	105.75	106 —
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	150.—	150.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	98.—	98.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	144.—	145.—
Kol. Gloggn. za 100 zł.	79.50	80.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	97.50	.—
Lloyda za 100 zł.	80.—	81. -

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	112 75	113
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	99 50	100.—
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	125.—	126.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.75	38.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	91. —	92 —
Salma " 40 " "	36. —	36 50
Palfiego " 40 " "	37.50	38 —
Clarego " 40 " "	35 25	35 75
St. Genois " 40 " "	35 75	36 25
Windischgrätza 20 zł. "	21.—	21 50
Waldsteina 20 " "	24.50	25 —
Keglevicha 10 " "	15 50	16 —

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	125.25	- —
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	125 25	125.50
Berlin za 100 tal.	—.—	.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	125 75	126. —
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	110 75	110 75
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	147 —	148 —
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	58 25	58.25
Marsylia za 100 fr.	—.—	—
Paryż za 100 fr.	58 40	58 50
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	— —
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.

Kurs złota.

	w przecięciu w w. a.
Dukaty ces. men.	6 zł. 98 c.
dtto. pełnej wagi	6 " 97 "
Korona	20 " 25 "
20frankówka	11 " 89 "
Rosyjski impery.	12 " 6 "
Talar związkowy	2 " 20 "
Srebro	147 zł — c.
Kurs korony w c. k. kasach	13 zł. 50

KRONIKA.

Lista dziewietnasta i ostatnia składek z wykupna kart uwalniających od powinszowania Nowego roku 1861:

Złożyli JW. H. Metropolita bar. Jachimowicz 10zł., parafia rit. gr. w mieście pod wezwaniem Wniebowstąpienia N. P. Maryi 1zł. 60c., Slimakowski, rektor seminaryi gr. kat. 2zł., Ilnicki, wicerektor 1zł., Lewicki, wicerektor 1zł., Ciepinowski, spirit 50c., Pipan, prefekt 50c., Delkiewicz, prefekt 50c., Jankowski 30c., Promiński 30c., pani Hutzgern 40c., Adolf Leitner 1zł., Teresa Hess 1zł., F. Zehetgruber 1zł., Karol Schubuth z żoną 2zł., N. N. 1zł. 60c., Leisor Tenner 50c., Pinkas Braun 25c., Abraham Mazar 25c., Peisach Jerich 15c., Selig Zimeles 20c., Gabriel, nadkomisarz wojenny 1zł., Edward Jahn, komisarz wojenny 1zł., Mańkowski 1zł., Laufer 20c., Wacław Merwart 50c., Anton Pożakowski 20c., Jan Reck 30c., Papara 1zł., Piotr Głaczyński 1zł. Razem 32zł. 25c., do tego z list poprzednich 1237zł. 72½c. Suma ogólna 1269zł. 97½c.

— W Budzanowie, w obwodzie czortkowskim, powiła 13go b. m. Franciszka Z., małżonka tamtejszego szewca czworo bliźniąt, jednego chłopca a troje dziewcząt, ale w kilka godzin po narodzeniu pomarły wszystkie z braku sił żywotnych.

(Trzęsienie ziemi.) Z Malty, 9. lutego piszą: „Zeszłej nocy 9. lutego o godzinie 12, minucie 35 w nocy mieliśmy trzęsienie ziemi. Już o 10tej godzinie wieczór dało się uczuć wstrząśnienie, jednak przeszło niepostrzeżone. Ale o godzinie 12tej, minucie 35 gwałtowne wstrząśnienie zbudziło ze snu mieszkańców Malty. Było to powolne urzenie ziemi i budynków, a trwało minut 1½. Koło godziny 1szej nastąpiły nowe, krótsze, ale gwałtowniejsze wstrząśnienia. Przez cały dzień mieliśmy wiatr Scirocco. O dwunastej godzinie w południe 8. lutego pokazywał termometr 50° Fahrenheita, o 1szej godzinie 5 minut rano 54° F. O 2giej godzinie rano udałem się do biura telegrafu, aby się względem stanu rzeczy upewnić. Trzęsienie ziemi działało bardzo mocno na elektro-magnesy instrumentów. Na telegraficzne zapytanie doniesiono mi z Medica (w Sycylii), że tam podobnież dały się uczuć dwa i to bardzo gwałtowne wstrząśnienia, które wyrządziły znaczną szkodę. — Tu w Malcie mieliśmy łagodniejsze wstrząśnienia przez całą noc aż do godziny 6½ rano, trwające mniej więcej od ½—1 godziny. Karnawał zaczyna się tu 10. lutego, i właśnie wczoraj wieczór odbywał się wspaniały bal, który niestety przez to trzęsienie ziemi w nieprzyjemny sposób przerwany został. Ulice Valetty są napełnione mieszkańcami miasta, a co dwa kroki spotykać można kobiety w najwykwintniejszym stroju balowym. Kościoły są przepełnione. Biją we wszystkie dzwony. Arcybiskup nakazał uroczyste Te Deum we wszystkich kościołach. Trzęsienie ziemi uszkodziło pałac tutejszego gubernatora i kasyno maltańskie, mianowicie pałac (dawna rezydencya wielkiego mistrza zakonu Johannitów) na prawem skrzydle dosyć znacznie.

(Dodatek)